

BARJANKO

BARJANSKI TRAVNIKI

Videz Ljubljanskega barja se je skozi stoletja spreminjal od domnevnega plitvega jezera prek močvirja do barja. Zanj so značilne barjanske rastlinske vrste in debele plasti šote. Ker je bila **šota včasih pomembno gorivo**, jo je človek do začetka 20. stoletja skoraj v celoti odstranil.

Ljubljansko barje danes **ni več pravo barje**, ampak neskončen preplet vlažnih travnikov, steljnikov, logov, mejic, njiv ... Ti predstavljajo pomembno zatočišče za številne živali in rastline. **89 vrst metuljev, 48 vrst kačjih pastirjev in 258 opaženih vrst ptic** je le delček predstavnikov živega sveta, ki pričarajo najlepši živalski in botanični vrt daleč naokoli.

Foto: Bojan Erhardt, vir: GIAM ZRC SAZU

Prepletanje različnih življenjskih okolij je največje bogastvo Ljubljanskega barja, saj v tej različnosti najdejo dom številne vrste živali in rastlin.

Foto: Bojan Erhardt, vir: GIAM ZRC SAZU

Šote je danes na Barju le še za vzorec, njena nahajališča so močno ogrožena. Pred nekaj sto leti pa je pokrivala celotno Ljubljansko barje v višini več metrov. Šoto so rezali kot kurivo za ogrevanje, za delovanje tovarn v Ljubljani in poskusno celo za poganjanje vlakov in ladij na parni pogon!

Foto: Bojan Erhardt, vir: GIAM ZRC SAZU

Močvirski tulipan ali **logarica** (*Fritillaria meleagris*) je znanilec pomladi na mokrotnih travnikih, ki jih kmetje obdelujejo na tradicionalen, ne intenziven način. Je ena najbolj prepoznavnih rož na poplavnih travnatih ravninah Ljubljanskega barja in pokriva tudi glavo *Barjanka*, maskote poti. Cvet logarice najdemo v kar petih grbih slovenskih občin. Cveti marca ali aprila, ko so trave še rumene in poležane od snega.

Pozor, močvirski tulipan je ogrožena in zavarovana vrsta, zato jih ne smemo nabirati ali uničevati!